



UNIVERSITATEA  
LUCIAN BLAGA  
DIN SIBIU

**Școala Doctorală de Științe Sociale**  
**Domeniul de doctorat: Management**

**CONSIDERAȚII PRIVIND MANAGEMENTUL  
GRUPĂRILOR INFRAȚIONALE ȘI  
COMBATEREA ACESTORA DIN PERSPECTIVA  
ANALIZEI COMPARATIVE CU  
MANAGEMENTUL ORGANIZAȚIILOR  
ECONOMICE**

**Conducător științific:**

Prof.univ.dr. Dănuț-Dumitru DUMITRAȘCU

**Doctorand:**

Costin-Dan DAVID

Sibiu  
2023

# CUPRINS

Rezumat .....	3
Lista figurilor și tabelelor .....	13
Figuri .....	13
Tabele .....	15
Abrevieri .....	16
<b>INTRODUCERE .....</b>	<b>17</b>
<b>PARTEA I .....</b>	<b>23</b>
<b>CAPITOLUL 1. CADRUL CONCEPTUAL ȘI EPISTEMOLOGIC AL DEMERSULUI ȘTIINȚIFIC REFERITOR LA ORGANIZAREA ENTITĂȚILOR ECONOMICE .....</b>	<b>24</b>
1.1 Organizarea, ca funcție a managementului .....	24
1.2 Organizarea formală .....	26
1.2.1. Organizarea formală în abordarea procesuală .....	27
1.2.2. Organizarea formală în abordare structurală .....	35
1.3 Organizarea informală .....	49
1.5 Sisteme organizatorice moderne, tendințe și inovație în organizare .....	56
1.5.1. Noi tipuri de structuri organizatorice .....	56
1.5.2. Tendințe pe plan internațional în organizarea structurală a firmelor .....	59
<b>CAPITOLUL 2. ORGANIZAREA STRUCTURILOR INFRAȚIONALE - ELEMENTE CONCEPTUALE .....</b>	<b>69</b>
2.1. Fenomenul corupției și influențele acesteia asupra dezvoltării și organizării criminalității .....	69
2.1.1. Conceptul de corupție și formele acesteia .....	70
2.1.2. Relația corupție – crimă organizată .....	72
2.1.3. Efectele corupției asupra economiei .....	80
2.2. Concepte, caracteristici și tipologii ale structurilor infraționale .....	85
2.2.1 Elemente conceptuale, caracteristici .....	85
2.2.2 Tipologii ale structurilor infraționale .....	95
2.2.2.1 Tipuri de grupări existente la nivel mondial și european .....	95
2.2.2.2 Tipuri de grupări existente în România .....	100
<b>CAPITOLUL 3. ABORDĂRI COMPARATIVE PRIVIND MANAGEMENTUL GRUPĂRILOR INFRAȚIONALE VS. ORGANIZAȚIILE ECONOMICE MODERNE .....</b>	<b>105</b>
3.1 Managementul grupărilor infraționale .....	105
3.2 Managementul organizațiilor economice moderne .....	108
3.3 Abordări comparative între managementul grupărilor infraționale și organizațiile economice moderne .....	111
<b>PARTEA a II-a .....</b>	<b>115</b>
<b>CAPITOLUL 4. CADRUL METODOLOGIC AL CERCETĂRII .....</b>	<b>116</b>
4.1 Cercetarea calitativă - concepte, metode și instrumente de cercetare calitativă selectate .....	116

4.2 Cercetarea cantitativă - concepte de bază în cercetarea cantitativă, metode și instrumente de cercetare cantitativă .....	122
4.3 Abordări teoretice privind modelarea economică - conceptul de modelare economică, tipologia modelelor economic .....	127
<b>CAPITOLUL 5. CERCETARE CALITATIVĂ PRIVIND ORGANIZAREA GRUPĂRILOR INFRAȚIONALE.....</b>	<b>131</b>
5.1 Definirea problemei de cercetare.....	131
5.2 Stabilirea scopului general și a obiectivelor specifice cercetării calitative.....	131
5.3 Proiectarea ghidului de interviu .....	132
5.4 Stabilirea dimensiunii, a structurii eșantionului și a modalității de culegere și sistematizare a informațiilor ..	133
5.5 Analiza și interpretarea informațiilor .....	134
5.6 Concluziile cercetării calitative .....	138
<b>CAPITOLUL 6. CERCETARE CANTITATIVĂ PRIVIND IDENTIFICAREA MODALITĂȚII DE ORGANIZARE A GRUPĂRILOR INFRAȚIONALE .....</b>	<b>142</b>
6.1 Metodologia cercetării.....	142
6.1.1 Definirea problemei decizionale și a scopului cercetării.....	142
6.1.2 Elaborarea obiectivelor specifice și a ipotezelor cercetării .....	142
6.1.3 Alegerea surselor de informații .....	144
6.1.4 Stabilirea variabilelor cercetării și definirea conceptuală, respectiv operațională a acestora .....	145
6.1.5 Selectarea modalității de culegere și sistematizare a informațiilor .....	145
6.1.6 Proiectarea instrumentului de cercetare .....	145
6.1.7 Determinarea metodei de eșantionare și a dimensiunii eșantionului .....	146
6.2 Analiza și interpretarea rezultatelor.....	147
6.3 Concluziile cercetării cantitative .....	167
<b>CAPITOLUL 7. MODELE DE ORGANIZARE A STRUCTURILOR INFRAȚIONALE .....</b>	<b>171</b>
7.1 Modelul conceptual identificat .....	171
7.2 Testarea și validarea modelului conceptual identificat.....	173
7.3 Concluzii .....	182
<b>CAPITOLUL 8. CONCLUZII FINALE ȘI CONTRIBUȚII PROPRII .....</b>	<b>184</b>
8.1 Concluzii, opinii și recomandări .....	184
8.2 Principalele contribuții originale și valorificarea rezultatelor tezei.....	189
8.3 Limitele cercetării și noi direcții de cercetare .....	192
<b>BIBLIOGRAFIE .....</b>	<b>194</b>
<b>Anexa 1 – Ghidul de interviu .....</b>	<b>209</b>
<b>Anexa 2 – Chestionar .....</b>	<b>210</b>

Provocările societății actuale sunt complexe, iar vulnerabilitatea societală cuprinde și riscurile generate de activitățile desfășurate de grupările infracționale. Societatea românească postrevoluționară a devenit democratică cu orientare puternică spre doctrinele și modul de organizare occidental. În acest context, în paralel cu dezvoltarea economică naturală și cu un flux considerabil de doctrine, ideologie și gândire democratică provenite din țările cu tradiție liberală, s-a produs inevitabil și o dezvoltare în domeniul criminalității organizate. Această evoluție a avut loc prin asimilarea unor modele infracționale de origine occidentală, dar cu influențe regionale balcanice și chiar autohtone.

Decidenții din domeniul impunerii legii, chiar și la nivel politic, au fost puși în situația de a alege între o întărire autentică a sistemului și prioritizarea propriilor interese ori de grup, acest fapt datorându-se unei penetrări adânci a flagelului corupției în sistemul instituțional, corupția fiind condiția sine-qua-non pentru operarea și dezvoltarea activității grupărilor infracționale.

Totuși, poate sub presiunea forurilor europene și mondiale, legislația românească a fost actualizată iar fenomenul criminalității organizate a fost abordat prin structuri instituționale specializate, create pentru eficientizarea combaterii activității grupărilor infracționale. Apariția specialiștilor în documentarea acestor grupări de infracționalitate și dobândirea unei experiențe vaste datorită expansiunii fenomenului, a favorizat apariția unor lucrări de cercetare științifică în România, cu predilecție în ramura științelor juridice.

Deși criminalitatea organizată exista și înainte de Revoluția din anul 1989, fenomenul a fost recunoscut și abordat transparent cu predilecție de noile structuri înființate ce activează în ramura judiciară și a stârnit un interes mai redus din partea specialiștilor din domeniul economic, deși în țările occidentale s-a dovedit că studiul din punct de vedere al profitului și o abordare economică poate eficientiza combaterea activităților grupărilor infracționale.

Această stare de fapt se datorează atât interesului redus al autorităților de a recupera o cât mai mare parte a prejudiciului creat prin activități ilicite, cât și experienței post destructurare prin care s-a dovedit că locul ocupat de o grupare destructurată va fi luat de o alta. De multe ori autorităților le sunt furnizate date chiar de către grupările rivale pentru a le facilita expansiunea prin eliminarea concurenței. Toate aceste aspecte sunt, de fapt, principii de bază ale economiei de piață, reglementări ale unei piețe economice libere și se găsesc în economia legală prin concepte cum ar fi „cerere”, „ofertă”, „piață”, „consumatori”, „concurență”, „monopol” etc.

Identificând concepte economice comune în activitatea societăților comerciale și a grupărilor infracționale (raportul cerere-ofertă, orientarea spre profit, consum etc) s-a născut ideea acestei teze de doctorat, conform căreia pot exista și alte similitudini economice poate chiar din prisma stilurilor de management și leadership, iar orientarea spre profit ar putea determina modelarea structurală a organizației într-un mod cunoscut de doctrina economică sau într-unul mai nou, necunoscut. Identificarea caracteristicilor economice ale organizării grupărilor infracționale și încadrarea acestora în tipuri deja cunoscute și analizate în lucrări științifice determină pe lângă o mai bună cunoaștere a activității infracționale și lărgirea spectrului activităților instituțiilor de aplicare a legii pentru îmbunătățirea combaterii activităților ilegale.

O eficientizare a politicilor și strategiilor de combatere a fenomenului infracțional, în general și a criminalității organizate în special, s-a dovedit a fi devenit o prioritate internațională prin prisma globalizării infracționalității, nu doar a economiei, din cauza apariției unor rețele internaționale de trafic de droguri, migrarea fenomenului prostituției dintr-o țară în alta, apariția rețelelor specializate în trafic de migranți sau în săvârșirea de infracțiuni cu violență.

Prezenta teză abordează în prima parte studiul bibliografic prin reprezentarea unor repere identificate în cadrul stadiului actual al cunoașterii. În această secțiune se regăsesc trei mari capitole ce prezintă, în ordine cronologică, cadrul conceptual și epistemologic al demersului științific referitor la organizarea entităților economice, în care sunt prezentate organizarea ca funcție a managementului, organizarea formală și cea informală dar și sisteme organizatorice moderne, tendințe și inovație în organizare, precum și noi tipuri de structuri organizatorice identificate în cadrul studiului. De asemenea, sunt prezentate tendințele sesizate pe plan internațional în organizarea structurală a firmelor.

Cel de-al doilea capitol prezintă elemente conceptuale în organizarea structurilor infracționale abordând fenomenul corupției, influențele acesteia asupra dezvoltării și organizării criminalității și concepte regăsite în literatura studiată, caracteristici și tipologii ale structurilor infracționale identificate. Totodată capitolul include, în mod firesc, tipologii ale structurilor infracționale prin parcurgerea principalelor tipuri de grupări existente la nivel mondial, european sau identificate în România.

Capitolul numărul trei subliniază abordările comparative între managementul entităților infracționale și cel al organizațiilor economice legal constituite, astfel încât să poată fi creionată o imagine cât mai exactă a similitudinilor identificate în activitatea celor două tipuri de structuri, unele legal constituite, iar celelalte ilegal.

Studiul comparativ derulat în această secțiune a tezei a reușit să pună în lumină câteva similitudini precum orientarea spre profit a tuturor organizațiilor indiferent de mediul în care

acestea activează sau organizarea locală, regională, națională sau internațională, precum și câteva diferențe ca de exemplu leadership-ul autocratic - discreționar utilizat în conducerea grupărilor infracționale sau comunicarea informală în cadrul acestor grupări. Pentru a obține succes în cadrul unei firme, este necesară existența unei coeziuni a personalului, o cultură organizațională pozitivă, precum și o comunicare eficientă cu decizii luate în concordanță cu principiile democratice. În același timp, este la fel de important să se exploateze în mod eficient asemănările și deosebirile identificate pentru a combate activitatea grupărilor infracționale. Toate aceste caracteristici identificate, unele similare cu cele ale firmelor, altele distincte, au ca scop identificarea de noi metode sau îmbunătățirea celor existente, pentru destructurarea grupărilor infracționale și combaterea activității acestora.

Partea a doua a tezei expune tema de cercetare propusă pornind de la cadrul metodologic al cercetării și necesarul cercetării în cadrul temei alese, ulterior fiind relevate, pe rând, cercetarea calitativă și cercetarea cantitativă realizate. În cadrul cercetării calitative, pornind de la metodologia specifică a acestui tip de cercetare, s-au intervievat un număr de 15 persoane (ofițeri de poliție, procurori, membri/foști membri ai unor grupări infracționale). Prin utilizarea unui ghid de interviu semi-structurat, participanților la cercetare le-a fost solicitat să răspundă unor întrebări legate de modul de funcționare, organizare și dezvoltare a grupărilor infracționale cunoscute de aceștia. Vizând un număr de 10 obiective specifice, analiza și interpretarea informațiilor au permis o analiză atentă de text, care a rezultat într-o serie de concluzii pertinente, dar și un număr de 14 ipoteze de lucru care au fost evaluate și validate printr-o cercetare de tip cantitativ.

Cel de al șaselea capitol reprezintă componenta de cercetare cantitativă a tezei și este susținută de o cercetare exploratorie de tip transversal, bazată pe un număr de 11 obiective specifice. Această cercetare a vizat *identificarea modalității și formelor de organizare a grupărilor infracționale din România raportate la formele de organizare a entităților economice, în vederea dezvoltării de strategii și politici de combatere a criminalității organizate*. Utilizând ca instrument de cercetare chestionarul format din 24 de întrebări (care combină mai multe metode de scalare și întrebările di – și multihotomice) aplicat, în perioada mai – decembrie 2022, pe un eșantion de 91 de persoane (aproximativ 8,25% din populația investigată), s-a trecut la analiza și interpretarea rezultatelor utilizând o combinație de metode statistico-matematice și componente grafice pentru ilustrarea rezultatelor cercetării.

În urma analizei și interpretării rezultatelor, au rezultat un număr de 8 ipoteze de lucru care au fost **confirmate**, 3 ipoteze au fost **confirmate parțial**, iar 3 ipoteze au fost **infirmate** de rezultatele cercetării. În urma analizei și interpretării rezultatelor a reieșit faptul că: recrutarea membrilor grupărilor infracționale se realizează pe baza relațiilor directe și din rândul persoanelor

cunoscute; relațiile din cadrul grupărilor infracționale sunt: (a) directe, de subordonare; (b) personale/legături de prietenie/de familie; dimensiunea medie a grupărilor infracționale este în majoritatea cazurilor de cel mult 30 membri; coordonarea grupărilor infracționale se face de către liderul grupării, în mod discreționar; modul de comunicare se realizează ierarhic prin intermediul nivelului inferior, fără a exista contact direct cu managerul/coordonatorul general; stilul de conducere este unul autocratic, iar principalele tipuri de activități derulate în cadrul grupărilor infracționale organizate sunt: prostituție, trafic de droguri, violențe și șantaj, furt/tâlhărie și există o serie de legături între mediul infracțional și mediul de afaceri; etc.

Capitolul numărul șapte al prezentei teze reprezintă componenta originală a lucrării, deoarece, până la această dată, nu s-a reușit identificarea unei cercetări de acest tip. Astfel, pornind de la datele obținute în urma derulării cercetărilor calitative și cantitative, în acest capitol a fost dezvoltat, analizat și validat un model teoretic conceptual **privind modul de organizare a grupărilor infracționale (M-OGI-RO)**.

Prin intermediul unor analize statistico-matematice s-a analizat modelul și exactitatea măsurătorilor cu ajutorul coeficientul Cronbach's Alpha (0,717), urmând analiza fiecăreia din cele 27 variabile luate în analiză. O altă componentă a procesului de modelare a fost dezvoltarea unei analize factoriale confirmatorii, iar prin aplicarea testului Kaiser–Meyer–Olkin (0,700) s-a măsurat adecvarea eșantionului ales.

Din analiza factorială și prin matricea corelațiilor rezultată, a reieșit faptul că 10 din cele 27 componente ale modelului cumulează 71,439% din variația tuturor componentelor extrase (Extraction Sums of Squared Loadings) și inițiale (Initial Eigenvalues). Astfel au reieșit, prin reorganizarea variabilelor rezultate din analiza factoriale, un număr de 9 categorii de variabile generale ale modelului:

- Recrutare – 1, 2, 3, 4 care se va redenumi Recrutare și selecție (0,369);
- Motivare – care va rămâne neschimbat (0,680);
- Surse fin 1 și 2 – care se va redenumi surse de finanțare (0,591)
- Relații 1 și 2 - care se va redenumi Relații (0,607)
- Membri - care se va redenumi Dimensiune (0,401)
- Stil 1-3 - care se va redenumi Stil de conducere (0,468)
- ComInt 1 – 4 - care se va redenumi Comunicare Internă (0,459)
- Organiz 1–3, Organiz – nivel și Organiz – forme – se va redenumi Structură (0,490)
- Dezv 1 – 5 - se va redenumi Dezvoltare (0,650).

Totodată, a fost calculat Coeficientul de determinare -  $R^2$  (0,351 / 31,5%) ceea ce înseamnă că forma de organizare a grupărilor infracționale este influențată în proporție de 35,1%

de componente precum: dimensiunea, structura, stilul de conducere etc. Din analiza factorială rezultă că modul de organizare a grupărilor infracționale este un element general care influențează dezvoltarea viitoare a acestui tip organizațional (cu un coeficient de legătură de 0,498 și un coeficient de determinare  $R^2 = 0,231$ ), ceea ce reprezintă o corelație relativ puternică și liniară.

Parcursul datelor statistice din capitolele șase și șapte și a semnificației acestora conduce la concluzia potrivit căreia **modelul identificat privind organizarea grupărilor infracționale din România (M-OGI-RO) este validat de rezultatele cercetării efectuate.**

Ultima componentă a tezei de doctorat este reprezentată de cel de al optulea capitol care evidențiază concluziile finale și contribuțiile originale. Structurând concluziile finale în cele două componente: teoretică și practică, s-a trecut la evidențierea principalelor contribuții originale și modalitatea de valorificare a rezultatelor tezei. Se poate sublinia de asemenea și faptul că au fost evidențiate o serie de aplicații practice menite să eficientizeze activitățile de combatere a organizațiilor infracționale pornind de la rezultatele cercetării.

În urma analizei literaturii de specialitate, dar și a cercetărilor calitative, cantitative și din procesul de modelare statistico-matematic aplicat, rezultă că **există o serie de similitudini și se poate realiza o paralelă clară între modul de organizare și managementul grupărilor infracționale, și cel al entităților economice legal constituite, pentru a facilita identificarea de noi modalități și strategii de combatere a activității grupărilor infracționale.**

Prin efectuarea unei comparații între modul de organizare al celor două tipuri de structuri, se pot identifica caracteristici comune, cum ar fi structura ierarhică și modalitățile de comunicare utilizate în cadrul entităților economice. Cu toate acestea, se remarcă faptul că în cazul grupărilor infracționale, comunicarea predomină într-un mod informal.

În ceea ce privește stilul de conducere sau leadership-ul, în entitățile economice predomină și se promovează stilul democratic cu un leadership consultativ. Acest stil presupune implicarea angajaților în procesul decizional și promovarea unei comunicări deschise între lideri și membrii echipei. Pe de altă parte, în cazul grupărilor infracționale, observăm de cele mai multe ori un stil de conducere autocratic, unde liderul are autoritatea deplină și ia decizii în mod discreționar, fără a implica în mod activ restul membrilor.

În contextul cercetării organizării grupărilor infracționale, este important de subliniat, că liderul organizației este de multe ori perceput mai mult ca un antreprenor și lider informal, decât ca un manager formal. Pe măsură ce gruparea se dezvoltă și se extinde, liderul este forțat să-și adapteze stilul de conducere și să devină mai preocupat de aspectele practice ale afacerii, de relațiile cu clienții, furnizorii și subalternii.



Acest proces de creștere și dezvoltare conduce în mod implicit la transformarea liderului într-un manager care trebuie să îndeplinească diverse roluri manageriale, cum ar fi planificarea, organizarea, conducerea și controlul operațiunilor grupării infracționale. În acest sens, liderul organizației trebuie să ia decizii cu privire la strategia generală a afacerii, să coordoneze activitățile operaționale și să asigure dezvoltarea continuă a organizației.

În cadrul structurilor infracționale, liderul este mai mult decât un simplu șef autoritar, el debutează ca antreprenor și lider informal, ulterior fiind obligat să-și adapteze stilul de conducere pe măsură ce organizația se dezvoltă. De asemenea, conducătorul trebuie să-și îndeplinească rolurile manageriale pentru a asigura succesul și supraviețuirea grupării infracționale într-un mediu competitiv și periculos, iar lipsa cunoștințelor manageriale, coroborat cu volumul mare de timp alocat activităților de conducere determină, în general neglijarea securității organizației și a activității, vulnerabilitate ce poate fi exploatată în mod profesionist de către forțele de impunere a legii.

Această inițiativă științifică poate fi abordată ca un punct de plecare prin intermediul căruia rezultatele obținute în urma investigațiilor atât calitative, cât și cantitative, conduc la formularea unor concluzii practice care dețin un potențial semnificativ în ceea ce privește îmbunătățirea practicii profesionale în domeniul studiat, dezvoltarea de politici și strategii eficiente de combatere a criminalității organizate în România, precum și furnizarea unor perspective valoroase pentru cercetările viitoare. Dintre posibilele aplicații practice, bazate pe rezultatele cercetării doctorale și care vizează eficientizarea activității de combatere a grupărilor infracționale amintim:

- identificarea și probarea activității infracționale a liderului grupării infracționale conduce în mod absolut la destructurarea grupării; acest efect se poate produce ca urmare a stilului de conducere autocratic din cadrul organizației;
- comunicarea informală poate fi exploatată pentru a fragmenta comunicarea internă și externă a organizației pentru a contribui astfel la destructurarea grupării;
- existența unui număr redus de paliere în cadrul grupărilor infracționale poate conduce la o identificare facilă a nivelurilor ierarhice dintr-o grupare, aspect ce poate contribui semnificativ la timpul și resursele alocate destructurării acesteia;
- stabilirea ierarhiei, a modului de organizare, a rolurilor și a responsabilităților fiecărui membru al grupării poate dezvălui și vulnerabilitățile acesteia, permițând astfel autorităților să identifice și să neutralizeze mai ușor elementele cheie ale organizației, cum ar fi liderul sau principalii săi colaboratori;
- determinarea nivelurilor ierarhice poate contribui la limitarea comunicării informale și a deciziilor luate de către liderul organizației prin dezvăluirea structurii formale și informale a grupării și limitarea accesului acestuia la membrii inferiori ai organizației;

- creșterea rapidă și nejustificată a nivelului de trai al liderilor și membrilor grupărilor infracționale poate fi ușor identificată și urmărită, putându-se interveni cu un mecanism strategic fiscal și eficient pentru confiscarea bunurilor dobândite nejustificat și pentru descurajarea populației într-o potențială angajare în activități infracționale;
- dezvoltarea și utilizarea modelului teoretic de organizare a structurilor infracționale și a legăturii între elementele identificate, permite forțelor de impunere a legii să își calibreze activitățile și resursele în funcție de elementul de legătură vizat, putându-se accentua activitățile investigativ-operative pe segmente cu influență puternică (structură, stil de conducere, relaționare) și să previzioneze dezvoltarea grupării infracționale sub aspectul momentului și volumului, în funcție de modul de organizare existent la un moment dat;
- prin identificarea de elemente comune în modelul teoretic de organizare a structurilor infracționale, coroborat cu tacticile cunoscute de falimentare a firmelor, precum sabotarea produselor, infiltrarea sau inducerea de informații false, pot fi elaborate strategii hibride de combatere a activităților infracționale.

Acest ultim capitol se încheie cu prezentarea unor posibile direcții de cercetare viitoare (cercetări comparative, studii longitudinale sau dezvoltarea de strategii de combatere a grupărilor infracționale).

Pe durata întregului proces științific, s-au urmat cu strictețe normele de etică și conduita adecvată pentru cercetarea științifică. În analiza critică a stadiului cunoașterii, s-au utilizat articole de specialitate publicate în bazele de date de încredere și au fost luate în considerare o varietate de opinii exprimate în literatura de specialitate, evidențiindu-se aceste aspecte prin utilizarea citatelor și referințelor bibliografice corespunzătoare.

Caracterul inovativ al acestei teze constă în faptul că a efectuat o cercetare empirică inedită la nivelul României, aducând contribuții valoroase prin generarea de informații noi. De asemenea, teza a abordat subiectul dintr-o perspectivă economică, evidențiind noi orizonturi și aducând cunoștințe cu caracter de noutate într-un domeniu insuficient explorat până acum.

În afara aspectelor menționate, nota de originalitate a acestei teze este dată de abordările inovatoare care au generat noi rezultate și oportunități pentru îmbunătățirea eforturilor de combatere a grupărilor infracționale. Contribuția semnificativă a tezei la dezvoltarea cunoștințelor a fost rezultatul unei abordări sistematice, care a început prin identificarea unei nișe de cercetare, urmată de determinarea problemelor și întrebărilor de cercetare relevante, materializându-se în final printr-o metodologie de cercetare adecvată.

Așadar, în încheiere se poate considera că prezenta teză contribuie semnificativ la dezvoltarea cunoașterii modului în care sunt organizate grupările infracționale, raportat la

organizarea entităților economice, iar cercetările calitative și cantitative, însoțite de analiza statistico-matematică și modelul conceptual identificat reprezintă un pas înainte în identificarea și crearea unor instrumente mai eficiente de combatere a activității structurilor infracționale.

**Cuvinte cheie:** managementul grupărilor infracționale, managementul organizațiilor economice, organizare formală, organizare informală, analiză comparativă, combaterea și destructurarea grupărilor infracționale, grupări infracționale din România, organizarea grupărilor infracționale.